YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

2 päivänä huhtikuuta 2009 *

Asiassa C-459/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Itävalta) on esittänyt 20.9.2007 tekemällään välipäätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.10.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Veli Elshani

vastaan

Hauptzollamt Linz,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit J. Klučka, U. Lõhmus (esittelevä tuomari), P. Lindh ja A. Arabadjiev,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.9.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,

– Tanskan hallitus, asiamiehenään B. Weis Fogh,

– Puolan hallitus, asiamiehenään M. Dowgielewicz,

– Suomen hallitus, asiamiehenään J. Heliskoski,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään S. Schønberg ja M. Šimerdová, avustajanaan Rechtsanwalt M. Núñez-Müller,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.11.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, s. 17; jäljempänä tullikoodeksi), 202 artiklan ja 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty Elshanin ja Hauptzollamt Linzin (Linzin päätullivirasto, jäljempänä Hauptzollamt) välisessä oikeusriidassa, joka koskee tullivelan syntymistä ja lakkaamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

– –

19) ’esittämisellä tullille’ tulliviranomaisille määrätyssä muodossa tehtävää ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan;

_ _”

4 Tullikoodeksin 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Henkilön, joka tuo tavarat yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava ne tulliviranomaisten tähän tarkoitukseen mahdollisesti osoittamaa reittiä ja näiden antamia ohjeita noudattaen:

a) tulliviranomaisten osoittamaan tullitoimipaikkaan taikka muuhun näiden osoittamaan tai hyväksymään paikkaan;

_ _

2. Henkilön, joka ottaa vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta sen jälkeen, kun ne on tuotu yhteisön tullialueelle, erityisesti tavaroiden uudelleenlastauksen takia, on vastattava 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisestä.

– –”

5 Tullikoodeksin 40 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Henkilön, joka on tuonut tavarat yhteisön tullialueelle, tai tapauksen mukaan henkilön, joka on ottanut vastatakseen tavaroiden kuljetuksesta yhteisön tullialueelle tuonnin jälkeen, on esitettävä tavarat tullille niiden saavuttua 38 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tullitoimipaikkaan taikka muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan.”

6 Tullikoodeksin 202 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuontitullivelka syntyy, kun:

a) tuontitullien alainen tavara tuodaan säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle;

– –

Tässä artiklassa tarkoitetaan säännösten vastaisella tuonnilla 38–41 artiklan ja 177 artiklan toisen luetelmakohdan vastaista tuontia.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona säännösten vastainen tuonti tapahtuu.

3. Velallisina ovat:

– säännösten vastaiseen tuontiin syyllistynyt henkilö,

– –.”

7 Tullikoodeksin 203 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuontitullivelka syntyy, kun:

– tuontitullien alainen tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta.

2. Tullivelka syntyy sinä ajankohtana, jona tavara siirretään pois tullivalvonnasta.

– –.”

8 Tullikoodeksin 233 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tullivelka lakkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten voimassa olevien säännösten soveltamista, jotka koskevat tullivelan vanhentumisaikaa ja tämän velan kantamatta jättämistä velallisen lain mukaan todetun maksukyvyttömyyden vuoksi:

a) kun tullien koko määrä maksetaan;

b) kun tullien koko määrä peruutetaan;

c) kun tullien maksamisvelvollisuuden sisältävään tullimenettelyyn ilmoitettujen tavaroiden osalta:

– tulli-ilmoitus mitätöidään,

– tavarat takavarikoidaan ennen niiden luovutusta ja julistetaan samanaikaisesti tai myöhemmin valtiolle menetetyiksi, ne hävitetään tulliviranomaisten määräyksestä, ne hävitetään tai luovutetaan valtiolle 182 artiklan mukaisesti, ne tuhoutuvat taikka menetetään lopullisesti niiden luonteesta johtuvan syyn, ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen vuoksi;

d) kun tavarat, joiden osalta syntyy 202 artiklan mukaisesti tullivelka, takavarikoidaan niitä säännösten vastaisesti tuotaessa ja julistetaan samanaikaisesti tai myöhemmin valtiolle menetetyiksi.

Takavarikoitaessa tavarat ja julistettaessa ne valtiolle menetetyiksi ei tullivelkaa kuitenkaan pidetä tullirikoksia koskevan rikoslainsäädännön kannalta lakanneena, jos jäsenvaltion rikoslainsäädännössä säädetään, että seuraamukset määrätään tullien perusteella tai että tullivelan olemassaolo on peruste rikosoikeudenkäynnin aloittamiselle.”

9 Tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 15.12.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2787/2000 (EYVL L 330, s. 1), 163 artiklassa säädetään tavaroiden tuonnista yhteisöön seuraavaa:

”1. [Tulli]koodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 33 artiklan a alakohdassa ’paikalla, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle’ tarkoitetaan:

– –

c) rautateitse, sisävesiliikenteessä tai maanteitse kuljetettujen tavaroiden osalta ensimmäisen tullitoimipaikan sijaintipaikkaa;

– –.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetystä oikeudenkäyntiaineistosta ilmenee, että Ylä-Itävallan santarmisto (Landesgendarmeriekommando für Oberösterreich) suoritti Eferdingin alueella puhelinvalvontaa, joka liittyi savukkeiden salakuljetukseen. Tällöin heräsi epäilys siitä, että Elshani ja hänen veljensä salakuljettavat savukkeita Kosovosta Itävaltaan kahdella linja-autolla.

11 Tämä puhelinvalvonta johti siihen, että Elshani pysäytettiin Welsin kaupungin (Itävalta) välittömässä läheisyydessä näistä linja-autoista toisessa, jonka keskikäytävään oli piilotettu 150 kartonkia savukkeita. Linja-auto ei ollut vielä saapunut määränpäähänsä Eferdingiin. Itävallan tulliviranomaiset takavarikoivat savukkeet, ja sen jälkeen ne julistettiin valtiolle menetetyiksi ja hävitettiin viranomaisen valvonnassa.

12 Pääasian kantajan on vastattava 19.–21.5.2001 syntyneestä tullivelasta. Tarkka päivämäärä on määriteltävä siihen hetkeen perustuen, milloin ilmoitetulla reitillä Kosovosta Albanian kautta Brindisiin (Italia) ja edelleen Itävaltaan nämä kartongit tuotiin säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle.

13 Hauptzollamt ilmoitti pääasian kantajalle 13.11.2002 tekemällään päätöksellä, että hänen on maksettava 961,46 euron tuontitulli mainituista kartongeista.

14 Kantaja teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen 13.12.2002. Hauptzollamt hylkäsi tämän oikaisuvaatimuksen perusteettomana 7.7.2003 tekemällään päätöksellä.

15 Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz on käsitellessään Elshanin tästä päätöksestä nostamaa kannetta päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Yhteisön tullikoodeksi[n] – – 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan mukaisessa tullivelan lakkaamisen tunnusmerkistössä ei tarkoiteta tullivelan syntyajankohtaa vaan tullivelan syntymistä myöhempää ajankohtaa, koska siinä edellytetään, että tullivelka on syntynyt tullikoodeksin 202 artiklan mukaisesti.

Onko tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan sanamuotoa ’säännösten vastaisesti tuotaessa’ tulkittava siten,

– että sellaisen tavaran, jonka osalta on syntynyt tullikoodeksin 202 artiklan mukainen tullivelka, tuonti yhteisön tullialueelle päättyy jo silloin, kun se tuodaan – – tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan paikkaan, kuitenkin viimeistään silloin, kun tavara poistuu tullitoimipaikasta tai muusta osoitetusta paikasta, koska se on tällöin saapunut tullialueen sisäpuolelle, eikä tämän ajankohdan jälkeen tehty tavaran takavarikointi ja valtiolle menetetyksi julistaminen enää johda tullivelan lakkaamiseen,

vai siten,

– että sellaisen tavaran tuonti yhteisön tullialueelle, jonka osalta on syntynyt tullikoodeksin 202 artiklan mukainen tullivelka, kestää taloudellisen tarkastelutavan mukaan niin kauan, kuin sen kuljetus jatkuu yhtenäisenä toimenpi-

teenä tavaran tullialueelle tuonnin jälkeen, eikä tavara näin ollen ole vielä saapunut ensimmäiseen määränpäähänsä eikä sitä ole asetettu siellä lepoon, joten ennen tuota ajankohtaa tai tuona ajankohtana tehty tavaroiden takavarikointi ja valtiolle menetetyksi julistaminen johtaa tullivelan lakkaamiseen?

2) Kun tuonnin yhteydessä havaitaan, että on menetelty tullikoodeksin 202 artiklassa tarkoitetulla tavalla säännösten vastaisesti, tullivelka lakkaa ehdottomasti. Tavaroiden takavarikointi välittömästi silloin, kun tavara siirretään tullikoodeksin 203 artiklassa tarkoitetulla tavalla säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta, ei sitä vastoin johda tullivelan välittömään lakkaamiseen. Onko tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että vaikka siinä rajoitetaan tullivelan lakkaaminen nimenomaisesti tullikoodeksin 202 artiklan mukaan syntyviin tullivelkoihin, se on kuitenkin yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukainen, jota sovelletaan säännösten vastaiseen menettelyyn?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

16 Kansallinen tuomioistuin haluaa tällä kysymyksellään selvittää ennen kaikkea, onko tullikoodeksin 202 artiklaa ja 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että tavaroiden takavarikointi niitä säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle tuotaessa aiheuttaa tullivelan lakkaamisen vain jos takavarikointi tapahtuu ennen kuin tavarat viedään pois tullitoimipaikasta, vai aiheuttaako takavarikointi tullivelan lakkaamisen myös silloin, kun se tehdään myöhemmin tavaroita kuljetettaessa, mutta ennen kuin ne saapuvat ensimmäiseen määränpäähänsä.

17 Itävallan hallitus esittää, että tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan ilmaisu ”säännösten vastaisesti tuotaessa” muodostaa itsenäisen käsitteen, joka kattaa ajanjakson, jota ei tule sekoittaa itse tullialueelle tuonnin hetkeen, joka päättyy heti, kun raja on ylitetty.

18 Itävallan ja Suomen hallitusten mukaan sellaisen tavaran tuonti yhteisön tullialueelle, jonka osalta on syntynyt tullikoodeksin 202 artiklan mukainen tullivelka, kestää taloudellisen tarkastelutavan mukaan niin kauan, kuin sen kuljetus jatkuu yhtenäisenä toimenpiteenä, kunnes tavara saapuu ensimmäiseen määränpäähänsä, joten ennen tuota ajankohtaa tai tuona ajankohtana tehty tavaroiden takavarikointi ja valtiolle menetetyksi julistaminen johtaa tullivelan lakkaamiseen. Tämä tulkinta on tullien taloudellisen tehtävän sekä niiden tavoitteen mukainen, jotka edellyttävät, että tullivelka lakkaa, kun säännösten vastaisesti tuodut tavarat on takavarikoitu ja julistettu menetetyksi valtiolle ennen kuin ne on saatettu taloudelliseen vaihdantaan.

19 Tältä osin on todettava, että tullikoodeksin 37–57 artiklassa, joita sovelletaan tullialueelle tuotuihin tavaroihin, kunnes niille on osoitettu tulliselvitysmuoto, tarkoitettu tavaroiden tuonti yhteisön tullialueelle toteutuu tuonnin tapahtuessa maanteitse silloin, kun tavarat ylittävät rajan, eikä tällä käsitteellä tarkoiteta samaa kuin koodeksin 202 artiklassa tarkoitetulla ”säännösten vastaisella tuonnilla”.

20 Tullikoodeksin 202 artiklan 1 kohdasta ilmenee nimittäin, että ”säännösten vastaisella tuonnilla” tarkoitetaan tässä säännöksessä muun muassa kaikenlaista tullikoodeksin 38–41 artiklan vastaista tuontia.

21 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että säännösten vastaista tuontia on sellainen tavaroiden maahantuonti, jossa ei noudateta seuraavia tullikoodeksissa säädettyjä vaiheita. Ensinnäkin kyseisen koodeksin 38 artiklan 1 kohdan mukaan tavarat, jotka on tuotu yhteisön tullialueelle, on viipymättä kuljetettava tulliviranomaisten osoittamaan

tullitoimipaikkaan tai vapaa-alueelle. Toiseksi kyseisen koodeksin 40 artiklan mukaan tavaroiden saavuttua tullitoimipaikkaan ne on esitettävä tullille. Tavaroiden esittämisellä tullille tarkoitetaan tullikoodeksin 4 artiklan 19 alakohdan mukaan tulliviranomaisille määrätyssä muodossa tehtävää ilmoitusta tavaroiden saapumisesta tullitoimipaikkaan tai muuhun tulliviranomaisten osoittamaan tai hyväksymään paikkaan (asia C-195/03, Papismedov ym., tuomio 3.3.2005, Kok., s. I-1667, 26 kohta).

22 Jo tullikoodeksin 38–41 artiklan sanamuodosta sinänsä seuraa, että jotta tavaran voidaan katsoa tulleen säännösten mukaisesti yhteisön tullialueelle, tavara on heti sen saavuttua kuljetettava tullitoimipaikkaan tai vapaa-alueelle ja esitettävä tullille. Tämän viimeksi mainitun velvollisuuden, joka kuuluu tuomisesta vastuussa olevalle tai sille, joka ottaa vastatakseen kuljetuksesta, tarkoituksena on varmistaa se, että tulliviranomaiset saavat tiedon tavaroiden saapumisesta ja tämän lisäksi myös kaikista sellaisista merkityksellisistä tiedoista, jotka koskevat kyseessä olevan tavaralajin tai tuotteen tyyppiä sekä kyseisten tavaroiden määrää. Juuri näiden tietojen perusteella tavarat voidaan näet tunnistaa asianmukaisesti niiden tariffiin luokittelemista ja tarvittaessa tuontitullien laskemista varten (em. asia Papismedov ym., tuomion 27 kohta).

23 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että tullikoodeksin 4 artiklan 19 alakohdan, 38 artiklan 1 kohdan ja 40 artiklan sanamuodosta ja rakenteesta ilmenee selvästi, että kaikki yhteisön tullialueelle tuodut tavarat on esitettävä tullille. Se seikka, että jotkin tavarat on piilotettu ajoneuvoon, jossa tavarat on kuljetettu, rakennettuihin kätköihin, ei vapauta kyseisiä tavaroita tästä velvollisuudesta (yhdistetyt asiat C-238/02 ja C-246/02, Viluckas ja Jonusas, tuomio 4.3.2004, Kok., s. I-2141, 22 kohta).

24 Tähän on lisättävä, että kuten asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2787/2000, 163 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ilmenee, maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa määritettäessä ”paikalla, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle”, tarkoitetaan maanteitse kuljetettujen tavaroiden osalta ensimmäisen tullitoimipaikan sijaintipaikkaa.

25 Tästä seuraa, kuten Euroopan yhteisöjen komissio perustellusti esittää, että tavaroiden säännösten vastainen tuonti on toteutunut silloin, kun tavarat ovat ohittaneet ensimmäisen yhteisön tullialueella sijaitsevan tullitoimipaikan eikä niitä ole esitetty sille.

26 Vastaavasti on katsottava, että sellaiset tavarat on ”tuotu säännösten vastaisesti” yhteisön tullialueelle tullikoodeksin 202 artiklassa tarkoitetulla tavalla, jotka sijaitsevat yhteisön ulkoisen maarajan ylittämisen jälkeen tullialueella ensimmäisen tullitoimipaikan ulkopuolella mutta joita ei ole kuljetettu sinne eikä esitetty tullille, jolloin tulliviranomaiset eivät ole saaneet ilmoitusta tavaroiden tuonnista henkilöiltä, jotka vastaavat tämän velvollisuuden täyttämisestä.

27 Lisäksi tullikoodeksin 202 artiklan 2 ja 3 kohdan sanamuodosta ilmenee, että edellisessä kohdassa kuvattujen edellytysten mukaisesti tapahtuva tavaroiden tuonti yhteisön tullialueelle synnyttää tullivelan, josta vastaa erityisesti henkilö, joka on suorittanut tällaisen tuonnin säännösten vastaisen tuonnin hetkellä, eli sillä hetkellä, jona on selvää, ettei erityisesti tullikoodeksin 38–41 artiklassa säädettyjä muodollisuuksia ole täytetty. Näin ollen säännösten vastainen tuonti ja velan syntyminen tapahtuvat samanaikaisesti.

28 Koska tavaroiden takavarikointi niitä säännösten vastaisesti tuotaessa ja niiden samanaikainen tai myöhempi julistaminen valtiolle menetetyksi aiheuttavat tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan mukaan tullivelan lakkaamisen, on kysyttävä, millä hetkellä mainitun takavarikoinnin on tapahduttava, jotta velallinen vapautuisi vastuusta.

29 On todettava, että tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tullivelan lakkaamisella tavoitellaan sitä, ettei tullia tarvitse kantaa silloin,

kun yhteisön alueelle säännösten vastaisesti tuotua tavaraa ei ole voitu saattaa myyntiin, eikä se tämän takia ole kilpailun kannalta uhka yhteisön tavaroille.

30 Tullikoodeksin yhteydessä sen 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa säädetty säännösten vastaisesti tuotujen tavaroiden takavarikointi ja niiden julistaminen valtiolle menetetyksi tarkoittaa – kuten mainitun 233 artiklan ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa mainitut tapaukset eli tullien koko määrän maksaminen tai peruuttaminen, tulli-ilmoituksen mitätöiminen sekä ennen tavaroiden luovutusta tapahtuva ilmoitettujen tavaroiden takavarikointi, julistaminen valtiolle menetetyiksi, hävittäminen, luovuttaminen taikka menettäminen lopullisesti – tullivelan lakkaamisperustetta, jota on tulkittava suppeasti.

31 Tämä analyysi vahvistetaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä asiassa C-112/01, SPKR, 14.11.2002 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-10655, 31 kohta), jonka mukaan tullikoodeksin 233 artiklassa vastataan yhteisön omien varojen turvaamisen tarpeeseen, eikä tälle tavoitteelle tulisi aiheuttaa haittaa ottamalla käyttöön uusia tullivelan lakkaamisperusteita. Tämä tarve on otettava huomioon sitäkin suuremmalla syyllä, kun on kyse sen hetken määrittelemisestä, jona tavaroiden takavarikoinnin on tapahduttava, jotta se voisi aiheuttaa niitä koskevan tullivelan lakkaamisen.

32 Tältä osin on todettava, että säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle tuotujen tavaroiden olemassaolo sellaisenaan tarkoittaa huomattavaa vaaraa siitä, että nämä tavarat saatetaan taloudelliseen vaihdantaan jäsenvaltioissa, ja kun nämä tavarat ovat kerran ohittaneet tullialueen, jolla tullialueen ensimmäinen tullitoimipaikka sijaitsee, on pienemmät mahdollisuudet niiden löytämiseen sattumalta tulliviranomaisten suorittamissa satunnaistarkastuksissa.

33 Viranomaiset voivat nimittäin niissä tullitoimipaikoissa, jotka sijaitsevat strategisesti ulkorajojen ylityspaikoissa, parhaiten harjoittaa yhteisön tullialueelle saapuvien

tavaroiden intensiivistä valvontaa ja estää siten laittomasta tuonnista aiheutuvaa vilpillistä kilpailua yhteisön tuottajiin nähden sekä verotulojen menettämistä.

34 Tästä seuraa, että tullivelka ei voi lakata tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla, kun yhteisön tullialueelle tullikoodeksin 38–41 artiklassa säädettyjen muodollisuuksien vastaisesti tuotujen tavaroiden takavarikointi tehdään tämän alueen ensimmäisen tullitoimipaikan ulkopuolella ja käytännössä sattumalta.

35 Suomen hallitus esittää, että tässä tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan tulkinnassa ei oteta huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska henkilöt, jotka ovat tuoneet tavaroita säännösten vastaisesti tullikoodeksin 202 artiklassa tarkoitetulla tavalla, ovat erilaisessa asemassa sen mukaan, tuleeko heidän toimintansa ilmi rajalla sijaitsevassa tullitoimipaikassa vai sen ulkopuolella.

36 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan syrjintää on erilaisten sääntöjen soveltaminen toisiinsa rinnastettavissa tapauksissa tai saman säännön soveltaminen erilaisissa tapauksissa (ks. asia C-282/07, Truck Center, tuomio 22.12.2008, Kok., s. I-10767, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Tältä osin on todettava, että tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädetty erilainen kohtelu eli se, että tullivelka lakkaa eri tavalla sen mukaan, takavarikoidaanko säännösten vastaisesti tuodut tavarat niitä tuotaessa vai jälkeenpäin, koskee kahta tilannetta, jotka eivät ole tämän tuomion 32 ja 33 kohdasta ilmenevällä tavalla objektiivisesti toisiinsa rinnastettavissa sen vaaran osalta, jonka mainittujen tavaroiden olemassaolo yhteisön tullialueella aiheuttaa yhteisön eduille.

38 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 202 artiklaa ja 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että jotta tullivelka lakkaisi, yhteisön tullialueelle säännösten vastaisesti tuotujen tavaroiden takavarikoinnin on tapahduttava ennen kuin mainitut tavarat ohittavat ensimmäisen tullialueen sisäpuolella sijaitsevan tullitoimipaikan.

Toinen kysymys

39 Kansallinen tuomioistuin haluaa toisella kysymyksellään selvittää ennen kaikkea, onko tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohta yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen sen vuoksi, että siinä rajoitetaan tullivelan lakkaaminen siihen tilanteeseen, että tavarat takavarikoidaan niitä säännösten vastaisesti tuotaessa, eikä oteta lukuun takavarikointia muun säännösten vastaisen toiminnan johdosta, kuten sen, että tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta tullikoodeksin 203 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

40 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (ks. asia C-466/04, Acereda Herrera, tuomio 15.6.2006, Kok., s. I-5341, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin todennut, että se voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön, jos on ilmeistä, että kansallisen tuomioistuimen pyytämällä yhteisön oikeussäännön tulkitsemisella tai pätevyyden tutkimisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen tai yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. em. asia Acedera Herrera, tuomion 48 kohta).

42 Ennakkoratkaisupyynnön perusteena ei nimittäin ole neuvoa-antavien lausuntojen esittäminen yleisistä tai hypoteettisista kysymyksistä vaan riita-asian todelliseen ratkaisemiseen erottamattomasti liittyvä tarve (ks. asia C-314/96, Djabali, tuomio 12.3.1998, Kok., s. I-1149, 19 kohta ja em. asia Acedera Herrera, tuomion 49 kohta).

43 Kansallisen tuomioistuimen tarkoituksena käsiteltävänä olevassa asiassa on, kuten sen toisen kysymyksen sanamuodosta itsestään ja tämän kysymyksen tueksi esitetyistä perusteluista ilmenee, pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ratkaisua tullikoodeksin 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan pätevyydestä, koska se seikka, ettei tässä säännöksessä säädetä tullivelan lakkaamisesta myös tullikoodeksin 203 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, eli kun tavara siirretään säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta, voisi tarkoittaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

44 Kansallisen tuomioistuimen välipäätöksestä sekä yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyistä huomautuksista ilmenee kuitenkin, että pääasiassa ei ole kyse tullikoodeksin 203 artiklassa tarkoitetusta tavaroiden siirtämisestä säännösten vastaisesti pois tullivalvonnasta tullivelan aiheuttavana seikkana.

45 Näin ollen on todettava, kuten Itävallan hallitus ja komissio ovat huomautuksissaan esittäneet, että tämä kysymys ei selvästikään liity pääasiassa kyseessä olevaan riitaan, joka koskee tullivelkaa, joka on syntynyt tullikoodeksin 202 artiklan mukaisesti siten, että tavarat on tuotu säännösten vastaisesti yhteisön tullialueelle.

46 Näin ollen toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

47 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 202 artiklaa ja 233 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että jotta tullivelka lakkaisi, Euroopan yhteisön tullialueelle säännösten vastaisesti tuotujen tavaroiden takavarikoinnin on tapahduttava ennen kuin mainitut tavarat ohittavat ensimmäisen tullialueen sisäpuolella sijaitsevan tullitoimipaikan.**

2) **Toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.**

Allekirjoitukset